

Stræderne

i København

Thorvaldsens Museum

Københavnersoldat var i Afghanistan

Torvegade på Christianshavn

Årgang 14 - AUGUST - 2011

Hos Dorte
Knabrostræde 6 · 1210 København K
Tlf. 3315 9777 · www.hosdorte.dk

Vi har også...

Udstillingssystemer
Bannere
Magnetskilte til biler
Folie til butiksvinduer
Papir til kontormaskiner
Flyers
Menukort
Julekort
Plakater
Prislistor
Visitkort
Tryk på t-shirt

Vester Kopi
Nørregade 7 · 1165 København K · Tlf.: 33 14 58 33
Mail: noe@vesterkopi.dk · www.vesterkopi.dk

URMAGEREN
Dronningens Tværgade

*Special
Værksted for
antikke ure*

Ring til os
for et
uforpligtende
tilbud!

Dronningens Tværgade 14
1302 København K
Tlf.: 4341 6218
E-mail: urmageren@live.dk

**ALIDA
Marstrand**

Håndlavede chokolader

Bredgade 14 · 1260 København K.
Tlf. 33 15 13 63
www.alida-marstrand.dk

Det lille Apotek
Er stedet hvis man
ønsker hygge, nostalgi
og god dansk mad.

frokost fra 98-
aften menu fra 98-

Store
Kannikestræde 15
Telefon 33125606
www.
det lille apotek. dk

FINGERBØLLET
WILDERSGADE 39 · Tlf.: 32 54 67 17
CHRISTIANSHAVN

Stræderne i KØBENHAVN

Udgivet af:

VK-Gruppen-Stræderne

Badstuestræde 15

1209 Kbh. K.

Tlf. 33 15 56 66

SE: 18197332

www.straederne.dk

kbh@straederne.dk

Ansvarshavende redaktør:

Henrik Ploug (FAF og DBA)

Redaktionelle medarbejdere:

Connie P. Christensen (Kommunikation og Sprog)

Per Stisen

Research: Lone Luna Kelstrup

Annoncer:

Per Stisen

Lay-out og opsætning:

Henrik Ploug (DJ)

Fotografer:

Thomas Trane (DJ)

Kirstine Ploug (DJ)

Forside foto:

Henrik Ploug (FAF og DBA) - Marmorbroen

Trykkeri: Sangill Bogtrykkeri

Oplag: 6000

Indhold:

Side : 3-6 : Direktør Stig Miss fra Thorvaldsens Museum

Side 7 - 9: Københavnersoldat fortæller om Afghanistan

Side 10 : Verdens bedste bycykler finder du i Paris

Side 11 : En bænk til en million

Side 12 : Invitation til abonnenter og annoncører

Side 13 : Sven Okkels tegner byen.

Side 14-17: Helle Klint laver glaskunst i termoruder

Side 18-19 : Lydene i byen

Side 20 : Galleri Alberchtsens nye udstilling

Side 21 : Foto-C er i gang igen / Galerie Helth 50 års jubilæum

Side 22 : Frisør Dorte Olsen fejre 25 års jubilæum

Side 23 : Hvor er ansvaret for bæredygtigheden henne

Side 24-25 : Torvegade og Lille Torvegade på Christianshavn

Side 26-27 : Madsiden

Abonner på STRÆDERNE og få bladet til døren.

Pris 360,- kr. for et år, 11 numre (uden for centrum + porto).

Interviewer: Connie Christensen
Foto: Henrik Ploug (FAF og DBA)

THORVALDSENS MUSEUM ER EN PERLE I BYEN

Thorvaldsens værker er gennemgribende god kunst, siger direktør for museet Stig Miss.

Thorvaldsens Museum er Danmarks ældste museumsbygning i den forstand, at det er bygget specifikt til at være museum for en bestemt samling. 60.000 besøgende lægger årligt vejen forbi.

Museet åbnede i september 1848 efter en næsten 10 år lang byggeperiode. Men inden da gik der en rum tid med bl.a. at overtale Thorvaldsen til at komme hjem og til at donere sin samling.

Eftersom museet jo er centreret omkring Thorvaldsen, har vi bedt museumsdirektør Stig Miss om at fortælle os lidt om den

store københavner, der blev verdensberømt, allerede mens han levede.

"Thorvaldsen blev født i København den 19. november 1770 som søn af en islandsk indvandrer, Gottskalk Thorvaldsen, der var billedskærer og arbejdede med at skære træfigurer til skibene. Faderen arbejdede dér, hvor nu Amaliehaven ligger, og den lille Bertel var tit med far på arbejde og blev hurtigt dygtig til at tegne, faktisk så talentfuld, at han kom på Kunstakademiet allerede som 11-årig. Her tog han alle de fag, Akademiet kunne tilbyde, og vandt også

Busten af Bertel Thorvaldsen

alle de præmier, der var at vinde: Den lille Sølvmedalje, Den store Sølvmedalje osv., indtil han i 1793 sluttede af med at vinde Den store Guldmedalje.

Dermed var han færdiguddannet fra Akademiet, og med det rejsestipendiat, der fulgte med Den store Guldmedalje, kunne han finansiere et 3-årigt studieophold i udlandet.

STIG MISS DIREKTØR FOR THORVALDSENS MUSEUM

Amor og den unge Bacchus stamper druer.

Amor med en svane og drenge, der plukker frugt.

Amor og Bacchus.

I 1796 fik han mulighed for at komme på en kongelig fregat, der skulle ned til Middelhavet i diplomatisk øjemed. Fregatten satte ham af på Malta, hvorfra han selv måtte skaffe sig resten af vejen til Rom. Han ankom til Rom den 8. marts 1797, og resten af sit liv fejrede han denne dato som sin romerske fødselsdag. Ankomsten til Rom ændrede Thorvaldsens verdensopfattelse radikalt – ”sneen

smeltede fra mine øjne”, sagde han selv. Fra det dengang provinsielle København kom han til en international, europæisk kulturby med antik kunst og mange rejsende af alle nationaliteter, som på længere sigt skulle give Thorvaldsen et økonomisk grundlag. Men de første år skulle han ifølge instruksen fra Kunstakademiet videreudanne sig, og samtidig var der i disse år megen turbulens i Rom, som

blev besat først af franske tropper, så af napolitanske, og så igen af franske tropper. Det var derfor begrænset, hvad han fik lavet i de første år, og han fik sit stipendium forlænget i yderligere 3 år.

Kort tid før han skulle rejse hjem, lavede han figuren ”Jason med det gyldne skind”. Den blev set af en rig englænder, som bestilte den i marmor og udbetalte nogle af pengene på forhånd til Thorvaldsen. Det gjorde, at Thorvaldsen kunne blive i Rom, og i kølvandet på Jason-figuren kom berømmelse og en lang række bestillinger på figurer, portrætbuster, relieffer osv. I takt med den stigende berømmelse modtog han flere og flere bestillinger, så han måtte ansætte assistenter og elever til at hjælpe på værkstederne. På toppen af karrieren i 1820’erne og starten af 1830’erne havde han 5 atelierer i Rom med næsten 40 ansatte.

Han arbejdede på den måde, at han først lavede tegnede skitser, så plastiske skitser, så en model i fuld størrelse, først i ler og så i gips, fordi leret ikke kan holde. Den gipsmodel kalder man originalmodellen, og derfra bliver den omsat til marmor eller bronze. Alle originalmodellerne

beholdt han jo hos sig selv på værkstederne, mens de færdige værker blev spredt rundt i Europa og Rusland til kunderne dér. Men alle originalmodellerne i gips – hele hans livsværk – stod omkring ham, og på et tidspunkt var der nogle, der begyndte at spekulere på, hvad der skulle ske med det hele, når engang Thorvaldsen ikke var mere. Ud over hans egne værker og tegninger havde han en stor samling af anden kunst, han købte malerier af internationale kunstnere, fik meget foræret, bl.a. tegninger fra andre kunstnere, mange antikke genstande og en stor bogsamling.

Nogen herhjemme begyndte altså at tænke på, om det kunne være muligt at lave et museum i København, hvor alle disse genstande kunne samles for eftertiden. Det lykkedes at overbevise Thorvaldsen om, at det ville være en god idé, og det lykkedes heldigvis også at overtale en anden vigtig person om det, nemlig kongen, Frederik d. 6, der som enevældig konge suverænt bestemte alt. En tredje vigtig person i ledelsen af museumskomiteen var Jonas Collin, en af de ledende embedsmænd i kongeriget og i øvrigt også H. C. Andersens velgører. Til sidst lykkedes det

Statuen af Bertel Thorvaldsen

også at få Thorvaldsen hjem med en del af samlingen. Han kom i september 1838 og modtoges som en fyrste, selvom han faktisk på det tidspunkt var mere kendt i Europa end i Danmark. Thorvaldsen tilbragte 40 år i Rom, kun afbrudt af et års ophold i Danmark fra 1819-1820. Efter hjemkomsten tog Thorvaldsen del i forhandlingerne om finansieringen af museet, beliggenhed osv. Det endte med, at man tog imod en gave fra kongen i form af en vogngård, som lå, hvor museet nu står. Bygningen, som husede

kongens kareter, kunne efter nogen nedrivning ombygges til museum, og den unge arkitekt Michael Gottlieb Bindesbøll fik opgaven med at tegne bygningen. Finansieringen blev skaffet dels ved en landsindsamling og dels ved penge fra Københavns Kommune. Der var netop sket det nye i Danmark, at man i slutningen af Frederik d. 6.s regeringstid begyndte at få et bystyre med begrænset, kommunalt selvstyre. Den første kulturpolitiske beslutning, der blev truffet i Københavns kommune, var faktisk at give

penge til Thorvaldsens museum. Desuden blev Thorvaldsen Københavns første og hidtil eneste æresborger, så der er meget tæt sammenhæng mellem Thorvaldsens Museum og Københavns Kommune. Museet er ikke en selvejende institution som de fleste museer er, men et rent kommunalt museum.

Thorvaldsen kom hjem som 68-årig for at leve sine sidste år i Danmark. Dog ville han gerne ned til Rom bare en enkelt gang mere for – som han selv sagde – ”at få varmen”. Han havde også stadig sine værksteder i Rom, hvor hans assistenter og elever gjorde de ting færdige, som var i arbejde. Så han tog afsted i

Håbets Gudinde

knap et år fra 1841-42 for at lukke produktionen gradvist ned og få sendt de resterende ting til Danmark. Han havde også stadig sin lejlighed i Via Sistina, som først afhændtes ved Thorvaldsens død i 1844.”

RAADVADMALEREN
FLEMMING JENSEN

MARMORERING
ÅDRING
DEKORATION
FORGYLDNING
VINDUER
MØBLER
DØRE
VÆGGE
BEKLÆDNING
LINOLIE
LIMFARVE
KIRKER
SLOTTE
BESLAG
RÅDGIVNING
PRIVATE HUSE

FLEMMING JENSENS MALERVÆRKSTED
Ny Vestergade 9 st.th. - DK 1471 København K. - Tlf. (+45) 33 14 47 43
Værkstedet, Raadvad 40, DK - 2800 Lyngby
E-mail: flemming-jensen@internet.dk - www.raadvad-malermesteren.dk

GALERIE HELTH

Asger Jørn
Henry Heerup
Lise Blaaberg
Christian Tangø
Alice Hansen
Kamilla Lynggaard
Jens Galschiøt
Tina Sonnichsen
M.fl.

Sofiegade 4
DK-1418 København K
Tlf. 32 96 95 15
arne@galeriehelth.dk
www.galeriehelth.dk

etbl. 1989

THORVALDSENS SPÆNDENDE VÆRKER

Statuen "Jason med det gyldne skind".

Er der efterkommere efter Thorvaldsen?

"Da Thorvaldsen forlod Rom, havde han en datter, som han fik i et langvarigt forhold til en italiensk kvinde, Anna Maria Magnani. Hun var egentlig gift med en prøjsisk diplomat, som hun lod sig skille fra for at hellige sig forholdet til Thorvaldsen. De boede ikke sammen, men fik to børn, en søn, som druknede allerede som 6-årig, og datteren Elisa, som blev gift med en dansk oberst, som var udstationeret i Rom, Fritz Paulsen. De fik 4 børn, men da både Thorvaldsen og Fritz Paulsen var døde, rejste Elisa tilbage til Italien, hvor hun giftede sig igen og fik yderligere nogle børn. Så der er efterkommere efter Thorvaldsen."

Hvorfor skal vi i dag gå ind og se Thorvaldsens kunst?

"Det skal vi, fordi det er så gennemgribende god kunst. Så kan man jo spørge, hvad kunst er, og det kan være svært at definere. Men han er simpelthen en god kunstner i sin evne til at fremstille et stilideal. Han er sammenfaldende med sin egen tids stilideal og er den, der sætter målestokken for god kunst i denne periode, som vi kalder for nyklassicistisk. Men historisk betragtet er han også en god kunstner i dag i den måde, han skildrer sine figurer på. Der er megen psykologisk indlevelse, han overbeviser os om figurernes fornuft og følelse og skildrer fint de relationer, der er mellem mennesker. Men de historiske grunde er jo vældigt

vigtige, fordi vi nu står med dette kæmpeværk af den til alle tider mest kendte danske kunstner. Vi har brug for historisk ballast til at bygge en bedre fremtid på. Historien er en del af vores nationale kulturarv.

på andre betingelser end på gaden eller hjemme hos én selv. Man vil gerne være fælles om en bestemt oplevelse, som man efterfølgende kan mindes og tale om."

Vi prøver som museum hele tiden netop at holde fokus på at finde ud af, hvad vi kan bibringe publikum i dag, bl.a. arbejder vores skoletjeneste meget aktivt på at give børn og unge en stor oplevelse. Det kan bl.a. være fortællingerne i værkerne, som ofte er hentet i den græske og romerske mytologi. Det kan også være fordybelsen; man kan ved at sætte sig og tegne en figur komme langt ind i figuren og få et indtryk af, hvordan den udfolder sig i rummet. Kombinationen af rum og fordybelse er i sig selv en kvalifikation i et samfund, der går så hurtigt og er så flagrende som vores er nu. Endelig har museet en social dimension som et rum, hvor man kan mødes

Prøv
byens
bedste
Sild
Vinstuen
Bernikow
Kristen Bernikows Gade 2
FROKOSTRESTAURANT
Bordbestilling: 33 12 52 56
www.bernikow.dk
Overdækket gårdhave

Jobbet i Afghanistan

Tekst: Connie Christensen
Foto: Mark Graahøj og Henrik Ploug (FAF og DBA)

Blandt københavnere på arbejde i udlandet er ikke mindst vores soldater. En af de hjemvendte fortæller her lidt om det at være udsendt til Afghanistan.

Efter endt handelsskoleuddannelse søgte nu 25-årige PCP Nielsen, som er soldaternavnet, ind på Hærens Officersskole som aspirant og blev optaget. Han kom via Sønderborg og Skive til Danske Artilleri Regiment (DAR) i Varde som sergent, og derfra meldte han sig til sin første tur til det nordlige Afghanistan. Opholdet dér kom til at strække sig over 3-4 år, hvorefter han uddannede sig til oversergent suppleret med uddannelsen som "joint forward observer". Da den seneste kontrakt med forsvaret udløb for et halvt års tid siden, følte han, at tiden efter 6½ år i forsvaret nu var inde til et "normalt" liv, så han søgte et civil job.

Hvordan er det at være udsendt som soldat i Afghanistan?

"Der er mange måder at være udsendt på. På min første tur i Nordafghanistan handlede det meget om genopbygning og om at sikre, at lokalbefolkningen havde det godt. Der var ingen kampe deroppe. Vi blev taget meget godt imod af de lokale, men vi kom jo også med en pose penge fra Udenrigsministeriet, FN og NATO, som skulle bruges til genopbygning

PCP Nielsen har fortalt om livet i Afghanistan, og det at komme hjem og starte i et civil job. Her fotograferet i en københavnsk gårdhave.

af f.eks. veje, skoler og vandbrønde, som vi gjorde meget i. Men også småting som kuglepenne til børn var en del af hjælpepakken. Det var et godt ophold. Da min første kontrakt udløb, kom jeg hjem og var hjemme et par år. Jeg brugte tiden til at videreudanne mig til "joint forward observer", fordi jeg gerne ville prøve at blive udsendt til et sted med egentlig kampaktivitet. Som joint forward observer er man uddannet til at styre fly og helikoptere, både i kampsituationer og til evakuering af døde og sårede.

Da jeg kom til Afghanistan med denne uddannelse, var det også for DAR som støtteenhed for Livgardens Hold 10 i Helmand, og her er det så, man kan tale om forskellige måder at være udsendt på. Jeg var med Charlie Coy-enheden sammen med Hold 10, og det var fronten. Man kunne ikke komme længere ud. Vi lå bag sandsække i telte og ikke noget andet.

actors' antiques
- franske antikviteter

PROVENCE STAGER - MADONNAER - PRISMELYSEKRONER
CHAMPAGNEGLAS - FABRIKSLAMPER - FABRIKSMØBLER

KNABROSTRÆDE 5 - DK 1210 K.
www.actorsantiques.dk
Tlf. 20 94 74 92 - mail@actorsantiques.dk

En københavnner var i Afghanistan

Greenzone bältet med de lokale compounds, gårdagtige byggerier, i sandet foran.

En anden måde at være udsendt på er dem, der planlægger aktiviteten ved fronten, de bor i Camp Price og Camp Bastian, hvor forholdene er lidt mere behagelige. Vi, der var ved fronten, var igennem ting på

godt og ondt, og vi har et meget tæt kammeratskab. Der var omkring 40 soldater fra Livgarden og ca. 30 støttefolk fra DAR i min lejr. Med støttefolk mener jeg alt fra logistik til sanitet, styring af fly og artilleri,

genopbygning af vores lejre osv. Vi var omkring 200 mand derude fordelt på 4 små lejre, 100 x 50 m.”

Hvordan klarer man de praktiske hverdags-ting under så primitive forhold?

”Toiletterne byggede vi selv af spånplader. Så havde vi nogle poser beregnet til formålet, dem gjorde vi, hvad vi skulle, ned i og smed dem på et bål. Badet foregik ved, at vi havde en 10-liters pose med en tap, hvor der kom en lille stråle ud. Om sommeren kunne solen varme den op, og om vinteren kunne man komme noget kogende vand i. Om vinteren må jeg nok indrømme, at der kunne gå en uge eller to imellem, at man var i bad.”

Hvordan var temperaturen?

”Om vinteren var det 15-20 grader om dagen og frost om natten. Det var meget koldt i vores verden derude. Om sommeren var det 50 grader om dagen. Vi var nødt til at gå vores patruljer meget tidligt om morgenen, mens solen stadig var svag. Skulle man være så uheldig at ryge i kamp, så man ikke kunne komme tilbage til basen, kunne der snildt ryge 10 liter vand ned. Det var svært, og i starten var der nogle, der

måtte bukke under for varmen, indtil de fik vænnet sig til det. Vi gik jo også med oppakning, i hvert fald 20 kg, for nogles vedkommende endda mere. Varmen var slem, men maden var også en udfordring. Vi havde ikke noget køkken, så vi var nødt til at spise langtids-holdbar mad. Vi kunne bedst lide de amerikanske rationer, for de danske med hakkeboffer i brun sovs er ikke tillokkende i 50 graders varme. Vi havde en periode, hvor vi var meget i kamp, og da fik vi sendt god mad ud – oksemørbrad og svinnekød - for man kan ikke spise de færdige rationer og samtidig holde til at være i kamp så mange gange.

Jeg er glad og stolt over at have været afsted. Stolt over, at jeg og drengene i Charlie Coy kunne gøre ting, som kun ganske få kan klare at gøre gennem længe-re tid. Det er jo også for at teste sig selv, at man tager derud, ikke for fornøjelsens skyld.”

Hvordan var det at komme hjem til et civil liv og få et job?

”Det gik meget nemt. Mens jeg var derude, søgte jeg forskellige stillinger, og det indsnævrede sig hurtigt til en shippinguddannelse, som jeg nu er i gang med.”

Hjælper Forsvaret de hjemsendte soldater over til et civil liv?

Helman floden skærer sig igennem landskabet, der alligevel ser meget goldt ud mange steder, men der er også meget grønt.

”Ja, det gør de. Der er et 3-måneders program på kasernen for de værnepligtige, der har været udsendt, hvor de så at sige ”afmilitariseres” og får hjælp til at blive udsluset til et civil liv.

Forsvaret har også et arrangement – tvungent - for hjemvendte, hvor man mødes efter 3 måneder og spiser sammen, går i byen sammen. Det gentages efter 7 måneder. Formålet er jo at sige hej til kammeraterne og se, om de har det godt. Forsvaret giver et beløb pr. person, og så lægger man selv resten til. Man kan også vælge at spise på en kaserne, men som regel vil man gerne gøre lidt ekstra ud af det, selv om det koster lidt.”

Hvordan er det gået med dine kammerater derudefra?

”Rigtigt godt. Der er nogle enkelte, der har måttet sige hej til en psykolog i ny og næ, men stort set er det gået godt. Det er klart, at der er nogle forhold, som er knuste; den person, der rejste ud, er ikke den samme som den, der kommer hjem, og det kan være hårdt for et kæreste-forhold.”

Hvordan har din familie taget det?

”Første gang var jo stille og rolig. Anden gang var væsentligt anderledes; familien var glad og stolt over, at jeg tog afsted, men de ville ikke vide så meget undervejs, de var vel nervøse. Først nu, efter jeg er kommet hjem, begynder spørgsmålene at komme”.

Hvordan oplever du holdningen hos folk, når du fortæller, at du har været soldat i Afghanistan?

”Jeg fortæller det ikke. Kun hvis folk spørger.”

Synes du, der mangler forståelse i offentligheden for det job, du har udført?

”Nej. Der er bare nogle spørgsmål, jeg ikke har lyst til at svare på. Så er det nemmere bare at sige, at jeg er shipping-elev.”

Dansk frokost når det er bedst

Nyd vores fortovscafé ved kanalen med udsigt til Christiansborg

Mødelokaler med plads til 10-20 personer.
Selskaber modtages op til 90 kuverter

Åbningstider:
Hverdage 11:30 - 19:00 Lørdag 11:30 - 16:00

Frederiksholms Kanal 18 - København K.
Telefon: 33 11 57 70 - www.kanalcafeen.dk

FOTO/C - Holbergsgade 5 - DK 1057 København K.
Telefon: 33 14 24 14 - www.fotoc.dk

Paris har de rigtige bycykler

På næsten hvert 4. gadehjørne i Paris står der sådan en række lækre bycykler man kan låne, og den første halve time er endda gratis. Man betaler ved at købe et pas, der køres igennem automaten ved cykelstativet.

København bryster sig meget af sine bycykler. Det siges, at udenlandske delegationer kommer hertil for at studere fænomenet, og at byens turister anser cyklerne for en af byens seværdigheder. Man skulle således tro, at Københavns bycykler er et unikt påfund.

Men – faktum er, at de 2.000 cykler er og længe har været gumpetunge og utidssvarende. Mange af dem går helt tilbage til 1995, hvor de første bycykler kom på gaden. De har bl.a. ikke gear og heller ikke lys på, så det er umuligt at bruge dem efter mørkets frembrud. Brugerne betaler en 20'er i depositum for at benytte cyklen og får 20'eren tilbage, når cyklen afleveres. Netop det meget lille depositum kan være en medvirkende årsag til det store svind på 10-15% årligt. Altså mellem 200 og 300 cykler, som årligt forsvinder.

Københavns kommune skulle efter sigende være i gang med at forny cykelbestanden.

Cyklerne har gear, så de er nemme at cykle på, en noget anderledes cykeltur end på de gamle tunge københavnske bycykler, som vores kommune bryster sig af. Man fortæller os endda, at Frank Jensen på et internationalt borgmestermøde har fået alverdens borgmestre til at falde i svime over København som cykelby.

Man kunne passende kigge f.eks. til Paris, hvor 20.000 smarte cykler står opstaldet rundt omkring i byen. Cyklerne er betydeligt mere komfortable at cykle på end de københavnske, bl.a. har de permanent lys på, når der cykles, gear, sadel, der kan reguleres i højden, cykelkurv og en ringeklokke med forbedret lyd, der kan høres også på en regnvejrsdag. Cyklerne kan bruges hele døgnet og afhentes ved hjælp af et kort, som man identificerer sig

Cyklerne er monteret med cykellygte og cykelkurv og er yderst velholdte.

med ved standen. Et års abonnement koster 29 Euros, men så får man de første 30 minutter af sin tur gratis. En dagsbillet koster 1,70 Euro, en 7-dages billet 8 Euros. Der betales et depositum på 150 Euros, som opkræves, hvis cyklen ikke er returneret inden for 24 timer.

Det skal blive spændende at se, om Københavns bycykler kommer på niveau med andre hovedstæders.

**DORTHE KRABBE
CAROLINE KRABBE**
Keramik og maleri i magisk symbiose
11. august – 3. september 2011
Førvisering
torsdag d. 11. august kl. 16 – 18
Begge kunstnere vil være til stede!
Albrechtsens GALLERI
København, København
Københavnsgade 3
(DK - 1256 København K)
tlf. 33 17 42 40
albrechtsens@albrechtsens.dk
www.albrechtsens.dk
Åbent lørdag og søndag 12 - 17
fredag 12 - 18 og lørdag 11 - 15

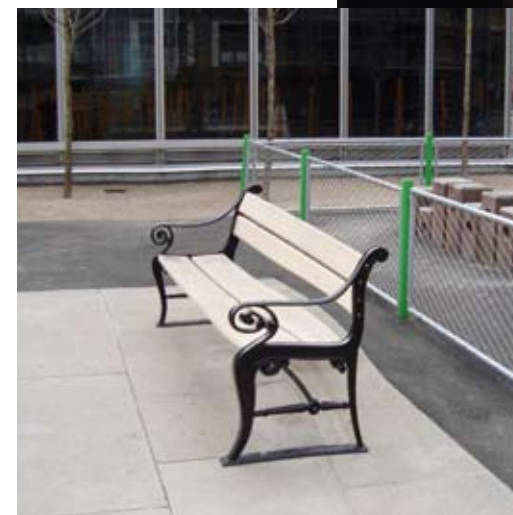
BÆNKEN TIL EN MILLION I KØBENHAVN

Den interaktive bæk.

I Leifsgade ude på Islands Brygge, der hvor det nye underjordiske parkeringsanlæg ligger, har Københavns Kommune opstillet en interaktiv bæk, og det syntes vi lød så interessant, at den måtte vi ud at se på. Vi var der en eftermiddag, der stod bare en almindelig københavnerbæk, om end den ikke var malet grøn, som sådan nogle bæke normalt er. Bænken virkede ikke særligt interaktiv. Sparkede man lidt til den, kunne man vente, at den på en eller anden måde svarede igen, men der skete ikke noget, så særlig aktiv var den ikke. Faktisk var den umådelig passiv.

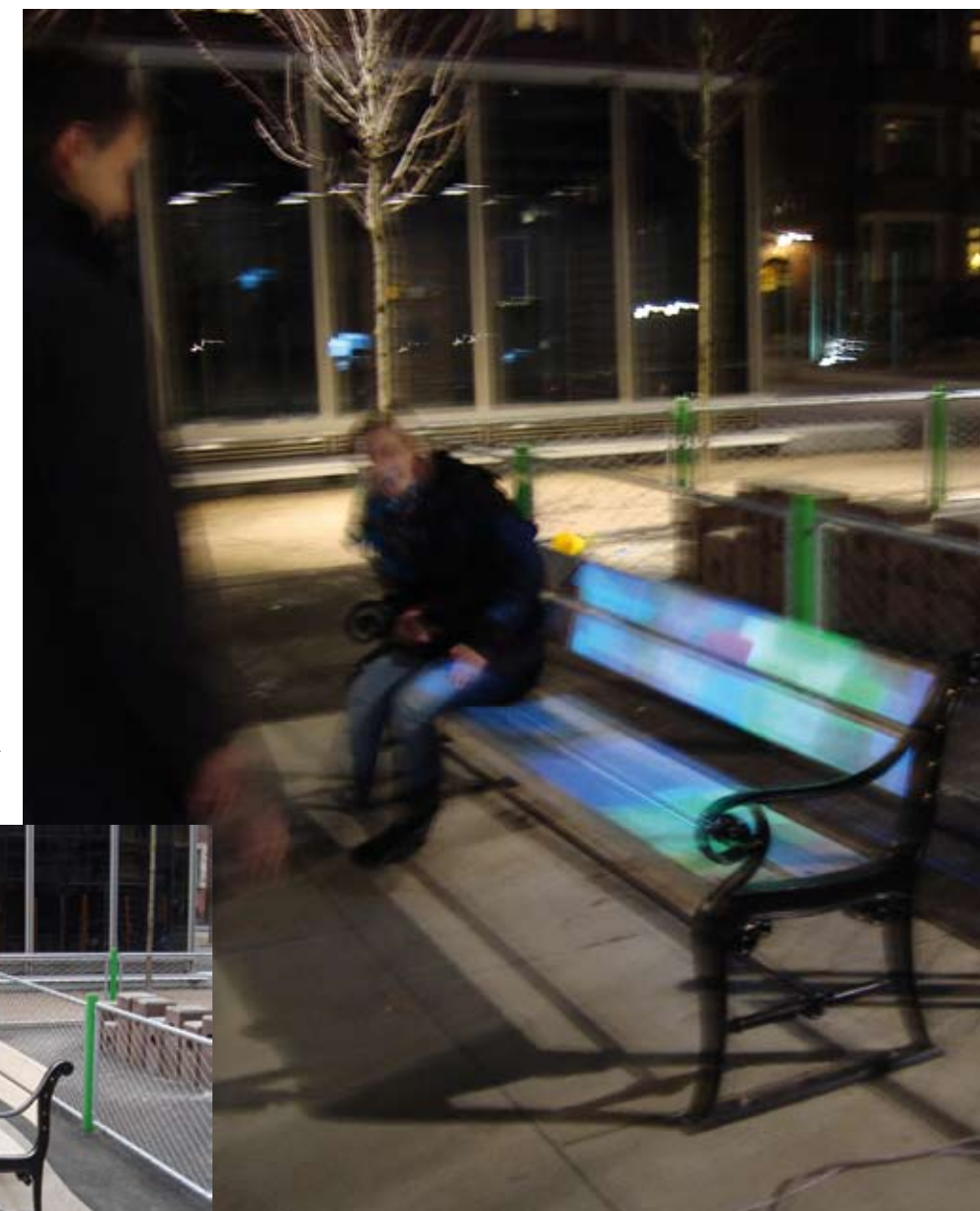
Så gik vi på nettet og fik dér oplyst, at det kun er om aftenen mellem 17 og 22, at bænken er interaktiv. Altså måtte vi på den igen og indfandt os, da det blev mørkt, for nu måtte der være en chance for at opleve

noget interaktivt. Bænken stod dér, hvor den hele tiden havde stået, og så ikke spor aktiv ud. Fra en høj stander bliver der kastet varierende lys ned på den, men ligegyldigt hvad man foretog sig, gjorde bænken ikke noget, så interaktion var der ikke noget af. Et par unge mennesker kom også hen for at se fænomenet. De hoppede lidt på den, ingen reaktion. Så satte de sig ned, og lysstanden gjorde dem lidt grønne og senere lidt blå i hovedet, og det var i hvert fald ikke bænken skyld, så de unge mente nu nok, at det ikke er meget, man får for en million kroner i dagens København, for det er dét, bænken har kostet.

Bænken til venstre set om dagen og oven over ved nattetid, den er fantastisk og så kun en million kroner.

Kommunen beklager sig over, at de ingen penge har, og at regeringen pålægger den at spare. Skolerne trænger i høj grad til vedligeholdelse og bedre toiletforhold. Man kan så selv drage sine konklusioner i den anledning. Flemming Lebrmann

Aut. VVS-Installatør
Blikkenslager & Kloakmester
**Sonberg, Rolf Christensen
& Bent Søndergaard VVS A/S**

**Heimdalsgade 4
DK 2200 Kbh. K.**
Tlf. 35 39 29 93 - Fax. 35 39 99 44
mail: sonberg@3blaa.dk - www.3blaa.dk

INVITATION TIL STRÆDERNES ABONNENTER OG ANNONCØRER MØD DIAMANTSLIBER OG KUNSTNER HENRIETTE HORNSLETH

Kom til en inspirerende oplevelse hos sten- og diamantsliber Henriette Hornsleth. Henriette åbner sit værksted og vil fortælle om nogle af de muligheder, der er for fantastisk slib i et mere økonomisk materiale end diamanten. Den økonomiske krise har givet plads til mange andre sten, f.eks. kvarts, og øget kreativiteten hos slibere og guldsmede, og det er der kommet mange spændende resultater ud af.

Henriette vil fortælle om arbejdet med slibning af sten, og besøgende får mulighed for selv at prøve kræfter med slibning og polering. Undervejs serveres vin/vand. Arrangementet finder sted tirsdag 6. september kl. 17-19 hos Henriette i Hyskenstræde. Tilmelding til 33 15 56 66 eller ploug@c.dk. Prisen er 50 kr.

Fotograf Kirstine Ploug vil også deltage i arrangementet og vise billeder fra samarbejdet med Henriette Hornsleth, samt forestå det praktiske.

Henriette Hornsleth viser her nogle af sine slebne sten.

”STRÆDERNE i København” har anmodet Henriette Hornsleth om at afholde dette arrangement for vore abonnenter og annoncører. Vi har tidligere afholdt lignende arrangementer med bl.a. maleren Otto Frello, og i den kommende sæson bliver der andre events.

Det gode traditionelle danske smørrebrød dominerer menukortene til frokost		
	HUSMANN'S VINSTUE Larsbjørnstræde 2, 1454 København K Telefon: 33 11 58 86 www.husmannsvinstue.dk Hverdage 11.30 - 18.00 Lørdag 12.00 - 17.00	
	KØBENHAVNER CAFÉEN Badstuestræde 10, 1209 København K Telefon: 33 32 80 81 www.kobenhavnercafeen.dk Alle dage 11.00 - 24.00	

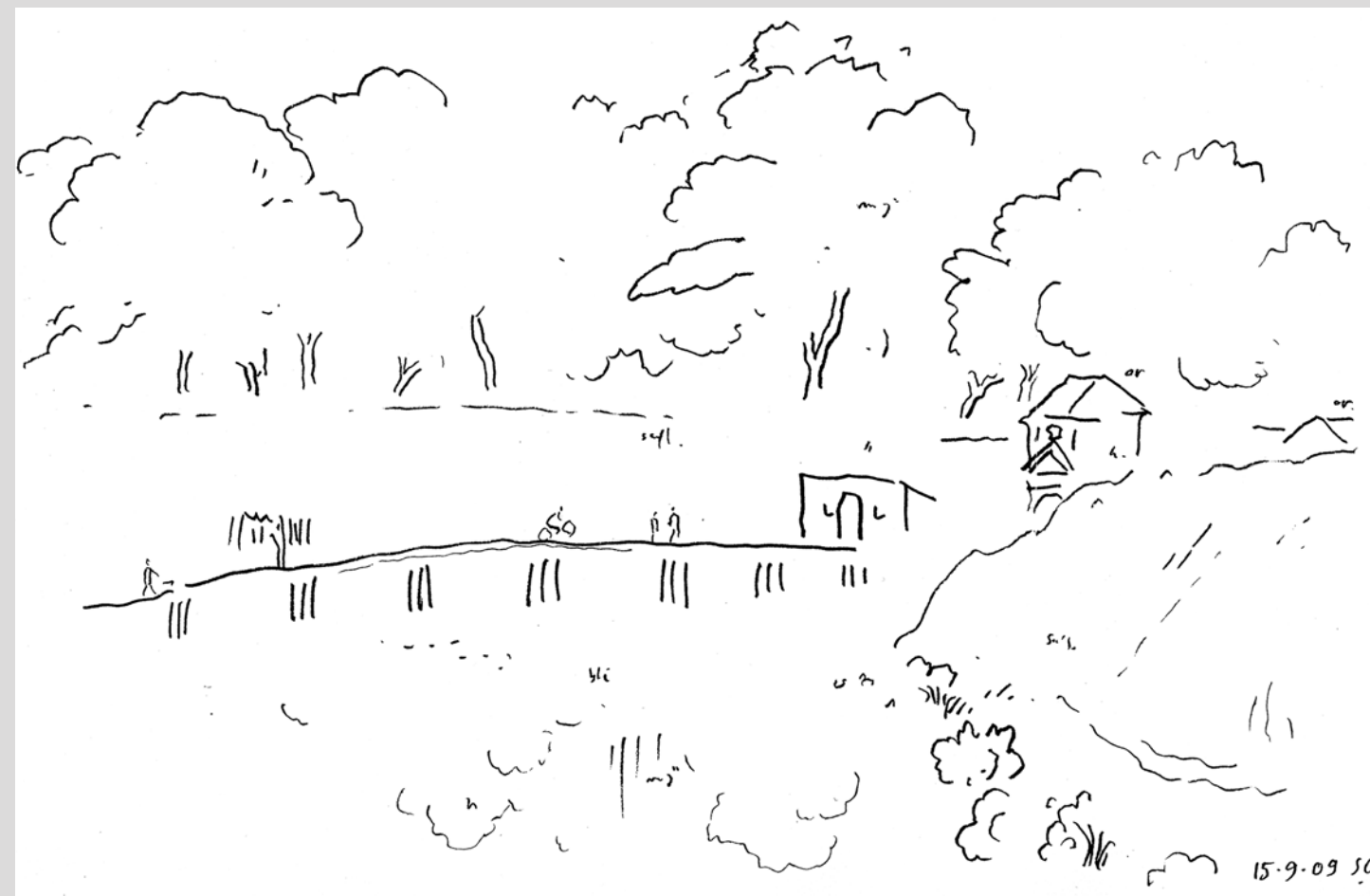

Sven Okkels fotograferet af Karsten Bundgaard

Over gravens andemad
ind i Kæstellet.

Kunstmaleren Sven Okkels tegner stemninger fra vores by med en lille kommentar.

Tegningerne er blevet til på byvandring, hvor Sven har tegnet on location.

	PORTRÆT BRYLLUP P.R. REKLAME Web-produktion Stillfoto til film og TV Medlem af Danske Billedautoriser
	PLOUG FOTOGRAFI Tlf.: 33 15 56 66 Badstuestræde 15 - DK- 1209 K www.ploug-fotografi.dk

H. DANIELSENS KRONQUIST	EFTF. APS LÆDERSTRÆDE 11 1201 Copenhagen K Tel. + Fax 33 13 02 74 Mail: jk@danielsensilver.dk
	ANTIQUES GOLD SILVER SILVER PLATE PORCELAIN CHRISTMAS-PLATES CHRISTMAS-SPOONS SECOND-HAND GOODS *** EVERYTHING PRICE-MARKED

Termoruden "See through" viser virkningen af glas og byhuse udenfor.

Glaskunst som bygnings-
elementer

Helle Klint er glaskunstner og arbejder meget med farvet glas og de spændende farvetoner og former, der opstår, når lyset rammer glasset. Men Helle har tillige en solid og praktisk uddannelse som cand.arch. bag sig, og i feltet mellem de to identiteter er opstået en helt ny idé: termoruder med indbygget glaskunst.

Termoruderne fremstilles i standardformat, så det er nemt at koordinere kunsten ind i bygningen og gøre de i dag så velkendte store, ofte kedelige glaspartier spændende at se på.

Helle Klint arbejder med sit nye projekt i sit sommeratelier på Løvenborg Gods, hvor der er ro og fred til fordybelse. Her har vi spurgt Helle, hvordan hun kom på ideen:

"Det kom på den måde, at jeg en dag stod med et glasbillede i hånden nede i mit byværksted i Knabrostræde. Pludselig falder der lys ind bagfra, fra vinduet mod gaden, og jeg kan med ét se, at det giver et optimalt indtryk af mit glasbillede, når lyset kommer ind bagfra. Ud fra min baggrund som bygnings- og indretningsarkitekt kan jeg se, at jeg har fat i noget, der kan

TERMORUDER SKAL IKKE VÆRE TRISTE GLASFACADER, MEN OPLEVELSER

Helle Klint uden for sit sommerværksted på godset "Løvenborg" til højre ses en af de store termoruder i ramme.

bruges som et element i en bygningskonstruktion. Og jeg tror, at det netop er min baggrund som arkitekt, der gør forskellen her. Det er meget sjældent, at man går fra at være arkitekt til at være glaskunstner, for de fleste glaskunstnere er oprindeligt keramikere. Men arkitekturen har været en meget stor del af mit liv, og så er det

ikke så svært at kombinere de to ting – glaskunst og bygninger."

Hvordan fik du omsat idéen til virkelighed?

"Først måtte jeg finde en producent af termoruder, som ville gå med på ideen. Jeg brugte 2-3 år på at kontakte nogle af de store glasproducenter,

også internationalt, for at få et samarbejde i gang. Et par af selskaberne lavede også prøver for mig, så jeg efterhånden havde 4 prototyper. Men så lukkede de pludselig af for dialog, der var ingen interesse mere. Så tænkte jeg, at det måske var bedre at finde en mindre fabrik og var så heldig at finde en termorudedefabrik i omegnen

GLASKUNST I TERMORUDERNE GIVER LIV OG OPLEVELSER

Helle Klint står her ved ovnen, hvori hun smelter glasset sammen.

Det farvede glas fremstilles i USA, og det særlige ved det er de stærke farver.

Temperaturen i ovnen kan reguleres, alt efter hvor meget Helle ønsker glasset smeltet sammen. En fuldstændig sammensmeltning som f.eks. til fadene kræver ca. 780 grader.

af København, som havde beskæftiget sig med blyindfattet glas, og de havde straks en fornemmelse for, at der var noget spændende her. De havde en opfattelse af, at blyindfattet glas måske snart er historie – det er langsomt at arbejde med, og så er bly nok ikke så sjovt at arbejde med, fordi det er giftigt. De var meget åbne og hjælpsomme og ville gerne lave nogle prøver for mig.”

Var der en slags gennembrud sidste år i forbindelse med et større byggeprojekt i Sønderjylland?

Helle Klint kreerer også glasskåle og glaskunst til væggen.

”Det kan man godt sige. Forinden havde jeg solgt 5 ruder til et énfamiliehus i Gentofte, men det har hele tiden været min interesse at få det ind i større enheder. Jeg har altid godt kunnet lide at arbejde i stor målestok, det var vel også derfor, jeg valgte at blive bygningsarkitekt. Projektet i Sønderjylland var en meget stor bygning inden for sundhedssektoren, hvortil jeg oprindeligt skulle have leveret en termorudeenhed til indgangspartiet, en ”portal”. Men det blev ikke til noget af en eller anden grund. Men jeg fik en anden ordre til samme bygning for samme bygherre, en glasskulptur, der skal hænge i loftet. Den arbejder jeg på og får den færdig til august. Til efteråret skal jeg til San Francisco og tale med et meget stort arkitektfirma, så jeg håber, der bliver noget ud af det.

Min ambition og vision er at få opgaver til hele bygningsfacader, f.eks. kontorhuse, hvor jeg kan lave billeder til hele facaden. På den måde mener jeg, at man kan ændre arkitekturen radikalt; vi har alle disse glasfacader, der er kedelige og udtryksløse, som var de tegnet af en robot, gentagelse på gentagelse for hver etage, alt sammen lysegråt eller lyseblåt. Hvorfor ikke sætte farver og mønstre ind, som et filigranmønster for eksempel? Vi har i øjeblikket en mode, hvor der er alt for meget klart glas i bygningsfacader, det giver simpelthen et alt for stort lysindfald. Det kan give problemer med for meget varme p.g.a. solen, men det kan faktisk også være et problem med for meget udsyn, fordi man får et meget stort og måske ikke altid kønt billede af livet uden for vinduerne.

Hvis jeg sætter et glasbillede i et vindue, kan man dæmpe lysindfaldet og muligheden for at kigge ind udefra, samtidig med at man udmærket kan se ud indefra. Billedet behøver ikke at være indfældet i

Nu vi er ved de store projekter: Jeg lavede for nogle år siden et projekt til Mærskes operahus i København. Bygningen skulle være lavet af farvet glas og ligge i vandet. Mit forslag lå faktisk på

Termoruden her har Helle Klint kaldt ”Crystals”, og den er fantastisk når lyset brydes igennem de forskellige sammensmeltede glasstykker.

en termorude, det kan lige så godt anbringes løst bag en almindelig rude.

bordet hos Mærsk i et års tid, indtil jeg fik brev om, at opgaven var gået til Henning Larsen.”

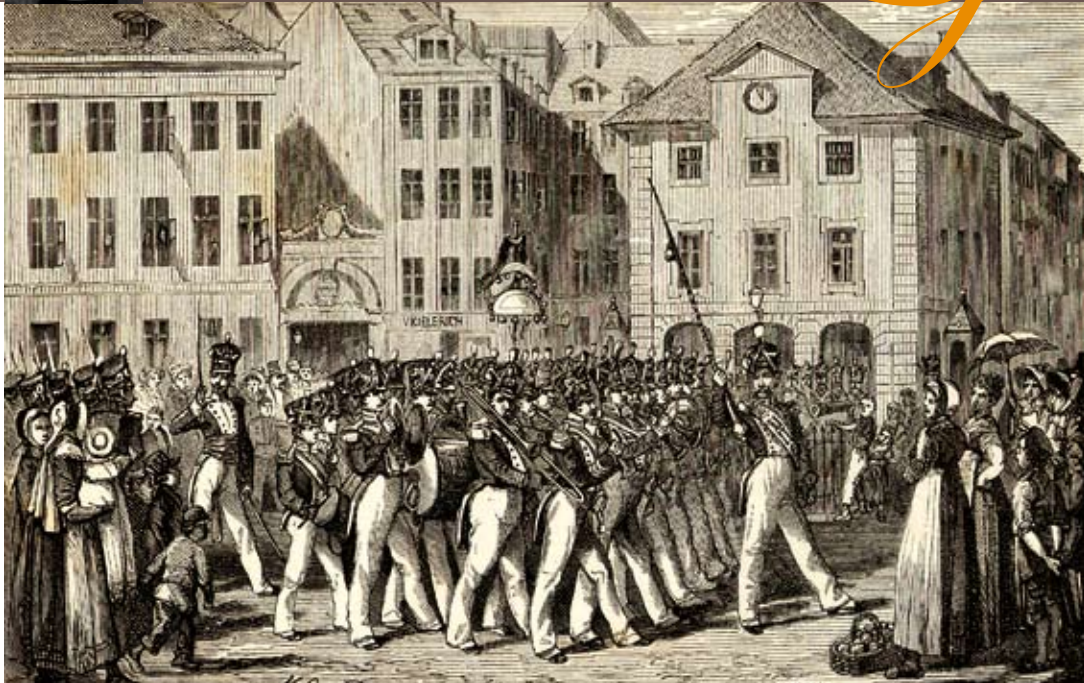

Helle Klint igang med et nyt design ved sit arbejdsbord i værkstedet.

Lydene i København

Vagtparadens musikkorps passerer hovedvægten med tambourmajoren i front. (Illustration af Knud Gamborg fra "Fra det gamle Kongens København").

Historiske kilder og bygninger i byen er tavse. Men 145.000 mennesker før voldenes nedrivning efter 1856 har givetvis ikke været lydløse. Jeg har tidligere i Stræderne, årg. 13, maj 2010, s. 22-24, skildret deres forskellige sprog gennem tiderne. Men mennesket definerer sig ikke alene gennem tanke og tale, men ved sin evne og lyst til at producere vellyd og støj, ved hænder og fødder og gennem munden. Allerede på savannerne gik det ikke stille for sig, for at parre sig, for at skræmme rivaler, for at skabe sammenhold (eller med borgmester Mees fine ny ord "inklusion") eller blot for at få opmærksomhed. Sådan har folk i København det også i dag, og såmænd over hele kloden.

Historiske film har gerne lydfiler med hestetrav på brosten som underlægning, men i de ældste tider, da der ikke var brolægning i Københavns gader, kunne man jo ikke høre hoven på den måde. Men

sikkert vognhjulenes knirken og kuskenes fløjt. Først de runde, så de huggede brosten og fra 1885 for første gang asfalt (i Frederiksstaden overfor Højesteret og Rigsdagen) hører en nyere tid til, med ryttere, hestetruckne vogne og efter 1900 biler. På de sneklædte gader om vinteren var der ganske logisk anbragt advarselsbjælder på hesten foran kanen. Hestevrinsk var en selvfølge, men også kreaturernes brøl, når de kom ud af byens stalde, for at blive sat på græs på glaci'en eller for at blive slået på Trommesalen. Svinegrynt hørtes kun i den tidlige middelalder, fordi myndighederne på et tidspunkt ikke ville have dem inden for voldene. De løsgående grise forstyrrede gravene på kirkegårdene. Og så var der de mange herreløse og med mellemrum gøende hunde, et fænomen der i dag kun kendes fra Christiania og den tredje verden.

Da der fandtes mange haver

og træer helt op i begyndelsen af det 19. århundrede, var der også andre fugle end flyvende rotter i byen. "Spurvvene ved Helliggeist" (Helligåndskirken) er faktisk gået over i byens historie. For et halvt årtusind siden kunne man høre nattergalen i Pilestræde. Om dagen hørte man de mandlige og de kvindelige (rendekællinger) gadesælgere, der overgik hinanden i de evigt gentagne råb om gran, gulvsand og gulerødder. Tiggerne og visekællinger gjorde sig bemærket på gader og i gårde. Gårdmusikanter med fiol, harpe eller lirekasse hørte 1800tallet og tiden før anden verdenskrig til. Portene åbnedes klokken 4, om vinteren klokken 7, og onsdage og lørdage kom bønderne og gartnerne ind på de seks torve, og det gik ikke stille for sig! Berømt er skovserkonernes rappenskrallerøst på fisketorvet. Børnelarm er intet nyt. I 1774 stod der i et indlæg i "Aftenposten":

Sådan lød det gamle Kjøbenhavn!

"Hvilket ryggesløst Levnet seer man ikke blant Skolebørnene paa Gaderne, naar de gaar af Skole, Støyen, Allarm, Skrien, Skielmstykker, blandede med Skarnagtigheder, til største Vanære for Forældre..." Før var det kobbersmede og andre håndværkere, der rykkede ud på gaden med hamre og sav, men de mange nye gårdfabrikker forblev i bag- og sidebygninger med deres dampmaskiner, hvis drivremme drev sande støjhelveder i de lyse timer. Rasmus Holmblads dampmaskine for enden af Sankt Peders Stræde gav 1820 anledning til idelige klager og Gamst's maskinfabrik med dens "Ildmaskine" få meter derfra lige sådan. Der var flere end en decibels forskel mellem Caspersens traditionelle ankersmedje på Overgaden og H. C. Gamst mellem Vester Vold og Studiestræde! Vægge og ruder rystede som i disse år under sommerens Distortionevents.

Om natten skulle der herske ro. Klokken 22 lukkede de fleste værtshuse, og så skulle soldaterne ligge i deres senge. Indtil 1863 sørgede vægterne med deres fløjte og deres sang ("Vær klog og snild – vogt Lys og Ild!") for fred og ro. I de ældste tider var det kun læger og præster, der måtte gå ud om natten. I teorien var der nattero på etagerne i de små lejligheder, men

Vægterne sørger for ro i byen om natten og fører en festmand til kasjotten.

de tynde skilleveje af bindingsværk kunne ikke forhindre, at de syges hoste, de små børns gråd og fuldemandsævl holdt naboer så meget vågne, at de altid tog sig en lur på arbejdet dagen efter. Sankt Clemens, Sankt Nikolai, Sankt Marie, Sankt Peder, Helliggeist og Gråbrødre-klostret: allerede de ældste tider var kirker utænkelige uden klokker. Til morgenringning, til aftenringning, til forringning, til messer og bønnetider, til sjælerringning og til højtider. De skærsildsforkortende sjælerringninger kunne vare i timevis, når giveren udrettede de passende sportler. Også som katastrofevarsler blev klokkerne aktiveret. Oprindeligt havde kirkerne to slags klokker, en mindre, ofte flyttelig, i koret og en større i vestdelen. De ældste klokker havde skærende iørefaldende toner, men klokkestøber-

ne blev gennem otte hundrede år dygtigere og dygtigere og forfærdigede vellydende klokker med indbyrdes harmoniske partialtoner. Reformationen lukkede to kirker og et kloster og afskaffede de i øst anbragte klokker. Men siden er der jo kommet mange nye kirker til og de fleste har mere end en klokke i tårnet. Men for det meste af tiden er de tavse. To har oven i købet fået klokkespil efter nederlandsk forbillede.

I ufredstid var der andre lyde på dagsorden. Fyrværkeri, musketild, mortérers, haubitsers og kanoners lyd kendte man jo fra salut- og øvelsesskydning, men når man ikke kunne udregne enden på salverne, gjorde det ondt på folks trommehinder. København var garnisonsby, og kommandoråb på land og på flådens leje var inden megafonens opfindelse ikke videre generende. Og når tappenstreg udgik fra Hovedvægten kl. 21 skete det på den friske måde med trommer og piber. Klokken 12 stimlede folk sammen foran Hovedvægten på Kongens Nytorv for at lytte til gardens harmoniorkester, med triangler, træblæsere og den ringende og raslende tyrkiske halvmåne. I 1875 flyttedes Hovedvægten til Kastellet. Livgarden til hest og efter 1866 gardehusarerne red ud med trompeter og to pauker. Fodgarden marcherer stadig, om

end ikke daglig, med hoboister og trommer. Stryger- og klavermusik stiftede københavnernes bekendtskab med i teatret og i private velstående hjem eller i de offentlige dansesaloner. De sidste opsøgte mest af ugifte tyende og værnepligtige, f.eks. "Phønix" i Valkendorfsvej 13. Om sommeren drog familierne ud til Frederiksberg Have for at lytte til smægtende orkestermusik fra Det kgl. Kapel, mens gamle kong Frederik VI holdt taffel med Marie, Caroline og Vilhelmine.

Enhver ny generation har i de sidste to hundrede år oplevet nye lyde. Efter 1819 kendte man dampfløjten fra det engelskbyggede dampskib "Caledonia", fra 1865 kendte man sporvognens hvinen fra sporvejslinien Sankt Annæ Plads til Vibenshus, fra 1879 kendte man skrivemaskinernes klappen med byens første Remington-maskiner. 1895 dukkede det første automobil op i gaderne, 1900 indførtes den første gramofon, 1910 fløj den første motordrevne flyver over byen, 1918 hørte københavnernes den første politisirene, og 1922 hørte man de første spæde lyde fra Radio Lyngby. Men der var også lyde, der forsvandt. I 1932 afskaffedes militærmusikken med undtagelse af livgardens (midlertidigt genindført i 1942) og den engang kendte "mek-

Gårdmusikanterne er i fuld gang. De giver musik for at tjene en skilling.

niske jomfru", brolægningsstødmaskinen, fra 1925 er nu historie. Gæt selv, hvad der er kommet til af alskens lyde i din egen levetid!

Det er her man hygger sig!

Åbningstider
Man - Ons: 10 - 00
Tors - Lør: 10 - 02
Søndag: 12 - 20

Irish coffee
34,-

Stor fadøl
34,-

Rosengården 11
1174 København K
Telefon: 3312 4625

Nyt fra Albrechtsens Galleri

Familier mødes

Her et af Caroline Krabbes spændende landskaber, der tydeligt er sydlandsk inspireret

I en af de små pavilloner ved Kongens Have sad tegneren Klaus Albrechtsen i 27 år og tegnede sine stærke, satiriske tegninger til nordens dagblade, tv og magasiner. I 2007 overtog hans datter, designer og billedkunstner Annemette Albrechtsen pavillonen og omdannede den til det Albrechtsens Galleri som vi kender i dag. Galleriet holder 8 – 10 udstillinger om året, bl.a. med Annemette Albrechtsens egne værker og med far Klaus' tegninger og akvareller.

En sommerfrokost i Odsherred bragte familien Albrechtsen sammen med familien Krabbe-Haugen Sørensen. Dorthe Krabbe, gift med Arne Haugen Sørensen, bor til hverdag i den lille landsby Frigiliana i Andalusien, hvor hun sammen med sin datter, billedkunstneren Caroline Krabbe, driver Galeria Krabbe, foruden at arbejde med sine keramiske værker.

Mødet mellem de to familier satte skub i et

europæisk samarbejde, der i foråret resulterede i, at Klaus og Annemette Albrechtsen udstillede deres Kvindebilleder i Galeria Krabbe. Nu er det familien Krabbes tur til at komme på visit, og det sker i august i Albrechtsens Galleri, keramik og maleri i magisk symbiose.

Dorthe Krabbe præsenterer i Albrechtsens Galleri sin spændende rakubrændte keramik, og Caroline Krabbe vil med sine farverige landskabs- og nature morte-malerier bringe tilskueren til varmere himmelstrøg. Sammen viser de en kombination af farver og former, som frembringer lysten til både at

røre og at rejse. Røre ved stoffligheden og de krakelerede overflader i keramikken, og rejse ind i de bløde andalusiske landskaber.

Begge kunstnere vil være til stede under åbningen d. 11. august 2011 kl. 16 – 18 i Albrechtsens Galleri, Kronprinsessegade 3.

Dorthe og Caroline Krabbe

Klaus og Annemette Albrechtsen

Julefrokost på
Toga

Lad os holde
Deres Julefrokost

15 klassiske retter fra Mor
Annes gode danske køkken **kr. 278**

Bestil bord nu: 33 12 21 26

FOTO-C ER I GANG IGEN

Peder Due og Henning Buch, der nu ejer det nye Foto-C.

Foto-C i Holbergsgade måtte, som mange vel ved, lukke i forsommeren. Men nu er forretningen genopstået med to af de tidligere ansatte ved roret, Henning Buch og Peder Due, som har været i det gamle Foto-C i hhv. 21 og 14 år. Forretningen er genåbnet med

ny indretning, friske meninger og nye impulser, men bevarer den gamle ånd, hvor fokus er på kvalitetsprodukter. Som daglig leder Henning Buch siger: "Discountprodukter hører ikke hjemme hos os, for vi har ikke kunder til det. Folk, der kommer hos os, går efter

professionel vejledning og et kvalitetskamera.

Det nye Foto-C vil også fortsat gøre meget i salg af brugte kameraer og produktion af storformat-print, som vi stort set er de eneste i København, der kan tilbyde i professionel kvalitet. Vi kan gå op til A 1 i ark, og ellers i 60 cm bredde og løbende meter, faktisk lige så langt det

Peder Due her ved storformat

skal være.

Fra 1. august får vi to nye ansatte, begge faguddannede, som vil tage sig kærligt af kunderne i den gode, gamle Foto-C ånd."

DER BLEV FEJRET 50 ÅRS JUBILÆUM HOS GALERIE HELTH

Arne Helth var meget glad for de mange der kom forbi og han bød på meget lækker mad og vin.

Den 1. juli var der en festlig 50-års jubilæumsreception i Galerie Helth i Sofiegade på Christianshavn.

Galleriejer, arkitekt MAA Arne Helth havde fredag den 1. juli

jubilæum efter 50 års selvstændig virksomhed. Gennem de mange år har Arne Helth udført utallige arkitektopgaver, men besluttede i 2008 at koncentrere sig om gallerivirksomheden i den hyggelige, lille ejendom i

Sofiegade, som han selv har sat i stand.

På jubilæumsdagen viste vejret sig fra sin bedste side, og de

mange gratulanter nød stemningen og traktementet i Helths hyggelige gårdhave.

Nyt website?
Henvend dig til **Stræderne** og få et tilbud på en enkel og skræddersyet løsning til lige netop dit firma.
kbh@straederne.dk - 33155666 - Badstuestræde 15

TOLDBOD BODEGA
Probably the oldest restaurant in town
Anno 1787
BAR & SPISESTED
Esplanaden 4 - 1263 København K - Tlf. 33 12 93 31
www.toldbod-bodega.dk
v/Helle Møller

Frisør i 25 år holder fest

Dorte har udover arbejdet i frisørsalon en også deltaget i flere internationale kurser. Under Dortes ledelse af salonen, er der også blevet uddannet flere frisørelever.

Frisør Dorte Olsen fra Salon Hos Dorte i Knabrostræde fejrer 25-års jubilæum som frisør.

Torsdag den 25. august mellem kl. 14.00 og kl. 17.00 kan Dorte Olsen fejre 25-årsdagen for sin frisørkarriere. Jubilæet afholdes i Dortes salon Hos Dorte. Dorte har 3 ansatte i salonen og uddanner også elever.

Dorte fortæller her lidt om udviklingen inden for frisørfaget i årenes løb:

”Jeg har været med siden 1979, hvor håret skulle sidde perfekt. Så kom punk/pjusk-frisurerne. Dengang havde alle de samme frisurer: afro, lady Di-hår osv. I dag er det en stor fornøjelse at være frisør, kunderne er meget individuelle, de vil ikke ligne alle de andre.

Fremover, efter flere år med frihåndsklip og meget pjusket hår, kommer de tekniske klipninger tilbage, og det glæder jeg mig

til, for det er de gode teknikker, jeg lærte, da jeg var i lære. Permanenten tror jeg også vender tilbage, men i nye udgaver, og det individuelle vil fortsætte i endnu højere grad end tidligere. Jeg tror, at fleksible åbningstider kombineret med dygtige frisører og god service er med til at sikre overlevelse for en frisørsalon, og jeg glæder mig til de næste mange år i Knabrostræde.”

TRYKSAGER

VISITKORT · FLYERS · BROCHURER
POSTERS · BANNERE · MENUKORT
TRYK PÅ KUGLEPENNE OG LIGHTERE

VK-gruppen, Badstuestræde 15, 1209 K, Tlf. 33 15 56 66

Vil du lære din by bedre at kende? Så kontakt byhistoriker Jan Janssen - se de mange muligheder på: www.historiskebyture.dk

ÆGTE klassisk
DANSK FROKOST
restaurant
Kronborg
Brolæggerstræde 12
Tel 33 13 07 08
også mulighed for private selskaber og arrangementer

BÆREDYGTIGHED FOR VORES REDSKABER I HJEMMET

Politikerne taler meget om bæredygtighed i verden, men er ligeglade med hvad det koster af energi at producere ting, der blot holder få år. Der bør da indføres holdbarhedsmærke.

Bæredygtighed – jamen selvfølgelig!

Næppe noget andet ord har været så brugt i de seneste år – alligevel er det ikke trængt igennem hos de firmaer, der fremstiller hårde hvidevarer.

Kender I situationen: Éns næsten nye køleskab vil pludselig og uden nogen indlysende grund ikke virke. Man ringer til

kølemontøren, for man må vel kunne udskifte den reservedel, der er i stykker. Men nej – køleskabet er 3 år gammelt, det kan ikke svare sig. Smid det ud og køb et nyt, og husk at tegne 5 års forsikring, for hårde hvidevarer er bygget til maksimalt at holde 5 år, men går typisk i stykker efter 3 år, netop når garantien er udløbet.

Ingeniørerne, der laver indma-

den til disse varer, kan sagtens konstruere komponenter, der kan holde 20 år eller mere. Selve skabet kan med almindelig omsorg holde lige så længe. Men beskeden fra direktionsgangen er, at varerne ikke må holde mere end 5 år. For så skal der ny omsætning til.

Det er jo vældigt fint, at vi alle skal være miljørigtige og købe hvidevarer, der har A eller helst

A+-mærkning, for at vi kan holde energiforbruget nede. Men hvor meget mon ikke det koster på andre fronter, når man smider et stort køleskab med stålfront og indmad af glas og plastik ud? Et køleskab, der kunne holde mange år endnu, hvis det fik lov.

Skal vi som forbrugere virkelig bare finde os i det tyranni?

PLoug FOTOGRAFI Badstuestræde 15 · 1209 Kbh. K. · Tlf. 33155666 · www.ploug-fotografi.dk · kirstine@ploug.info
Portrætfotografering 1270,- · Bryllupsfotografering fra 2150,-

Torvegade og Lille Torvegade på Christianshavn

Torvegade, som tidligere hed Lille Torvegade med de mange 1700tals og 1600tals huse, der er sat fint i stand. Husene på modsat side måtte lade livet for at gøre Torvegade bredere. Nr. 22 ejede admiral Cort Adler.

Hovedstrøget gennem Christianshavn var efter Johan Semp's anden plan planlagt til at gå fra, hvor broen over fra Børsen havde sit landfæste, gennem bydelens centrale torv og videre til Amagerport. Nu faldt det sig sådan, at broen blev ført fra Børsgade lige over vandet, så dens landfæste kom til at ligge skævt for Torvegade. Da arealerne mellem Strandgade og vandkanten blev bebygget, blev der anlagt en parallelgade kort nord for Torvegade, som fik navnet Brogade. Kom man fra byen over Knippelsbro, gik turen videre til Brogade, derfra et skarpt sving til højre, og så kom man frem til Torvegade. Først i 1869 blev en ny Knippelsbro ført frem til Torvegade, netop den pladsering vore dages Knippelsbro har.

Strækningen fra Havnen frem til Torvet hed oprindeligt Lille Torvegade, mens strækningen fra Torvet til Amagerport hed Store Torvegade, og sådan var det til et stykke ind i 1900tallet. Medens facadelinien i gaden sydside ligger, hvor den altid har ligget, blev bygningerne på nordsiden alle revet ned i trediveerne, da den øgede trafik gennem Torvegade krævede sin ret. Bygningerne på sydsiden fra Havnen frem til Strandgade forsvandt brutalt, da Burmeister & Wain blev bombet den 27. januar 1943 ligesom de resterende bygninger i Brogade. Her ligger nu på den ene side Ørkenfortet (Nordea) og den anden Udenrigsministeriet. Lad os se på, hvad der er tilbage af de gamle bygninger i Torvegade. På nordsiden er kun

Torvegade rummer mange spændende huse, blandt andet her nr. 30 med disse fine dekorationer på facaden.

De fine ornamenter på ejendommene Torvegade 22 og 28.

Acciseboden tilbage, og den ligger ikke engang på sit oprindelige sted, men blev rullet baglæns for at gøre plads til Torvegades udvidelse. På sydsiden på hjørnet af Strandgade ligger Den rohdeske Gård. Bygningen går tilbage til 1680'erne. Den blev købt af vinhandler Mathias Rohde, der i 1794 forhøjede bygningen med to étager og tilføjede de fornemme fontoner. Det næste hus bærer numrene 14 til 22, så der må ligge 5 opgange inde bagved. Huset er opført i sidste halvdel

Torvegade set fra Amager-siden.

Sørensen. Af slutstenen over døren fremgår med al tydelighed, at der har boet bagere i huset. Huset nr. 24 er opført i 1780, et smukt, beskedent lille hus. Går vi over Wildersgade har vi hjørnehuset nr. 28. Facaden er fra 1852, men bygningen går tilbage til 1700, og her må der også have boet en baker, som har sat sit skilt over døren. Nr. 30 med den fint dekorerede facade blev opført af tobaksspinder Engelbrecht Larsen i 1769 og er nyligt blevet restaureret.

Den fine hjørnejendom Torvegade 20, ejendommen er tidligere kaldt Christianshavns Rådhus, men dette er en fejl. Den blev også for sjov kaldt "Spegepølsen".

af 1600tallet af borgmester Namann Hiort eller af hans efterfølger, borgmester Jens

Nr. 32 er et 1700tals hus ligesom de to huse, der afslutter Lille Torvegade ved Overgaden

neden Vande. På den anden side Torvet i Store Torvegade er kun ét 1700tals hus tilbage nemlig nr. 66, et smukt hus, fint

restaureret, som fortæller om, hvad Christianshavn har mistet gennem de mange nedrivninger, Torvegade har måttet lide under.

Tvermoesgaard

Dansk
brøkest

RESTAURANT & BAR

Abningstider

Mandag til torsdag 12-22
Fredag og lørdag 12-24

Køkkenets åbningstider

Mandag til fredag 12-16
Lørdag 12-16

Rosengården 12 • 1174 København K
Tlf: 33 12 65 78 •
www.tvermoesgaard.dk

God madidé

Foto: Henrik Ploug, FAF og DBA
Tekst: Connie Christensen

Silden serveres med løg, kapers og så skal man nok have en øl og snaps til.

Kanalcafeen i Frederiksholms Kanal hører hjemme blandt de klassiske, københavnske frokostrestauranter. Cafeen menes grundlagt i 1852 af Christian d. 8's tidligere chefkok Alphonse

Cassabadan, som i stedet for pension fik retten til at drive værtshus i ejendommen, som han havde købt året før.

Den syltede sild tages op af lagen, der består af eddike med forskellige urter og måske laurbærblade efter eget valg.

I dag laves der stadig god mad af køkkenets fire ansatte. Maden serveres inde og - når vejret er til det - ude, med udsigt til Frederiksholms Kanal og Christiansborg.

Christina, der har været i køkkenet i de sidste 4 år, præsenterer her to af Kanalcafeens specialiteter:

Kogt syltet sild
De rå, hele sild (dog uden hoved) renses og lægges taglagt ved siden af hinanden. Herover hældes en eddikelage med forskellige urter efter eget valg og måske også laurbærblade, hvorefter de kommer på komfuret og simrer, til de er færdige, ca. 10 minutter. Så kommer de på køl i lagen og ligger 2 dage, indtil smagen er trukket helt ind i sildene. Serveres med rugbrød, hakket løg og kapers.

Pariserbøf
Oksekødet hakkes på stedet i køkkenet, så det er friskhakket

Kødet, der kommer ind fra gressisten hver dag, hakkes.

Kødet formes med en knivsæg.

Brødet ristes på panden sammen med pariserbøffen.

hver dag. Det hakkede oksekød formes til en bøf på ca. 300 g, som krydres med salt og peber og steges til mediumstegt, 3-4 minutter på hver side. Et stykke

franskbrød smørsteges hvedsiden af. Ved servering lægges bøffen på brødet, og der pyntes med løgringe, revet peberrod, tomatbåde, agurkeringe og

Pariserbøf med æggeblomme, kapers, rødbeder, løg og pickles.

Christina har været chef for køkkenet i 4 år og ses her imellem de serveringsklare glasskåle.

breddet persille. Yderligere tilbehør er pickles, hakket løg, kapers, hakket rødbede og en æggeblomme.

Pariserbøffen saltes efter 3/4 af stegetiden.

Kulturhistoriske- og litterære byture
www.peter-og-ping.dk
Krusemyntegade 25 - 1318 København K
Telefon: 27 12 89 51

Kunst & Håndværk

UDSALG

Af udvalgte varer
fra fredag den 26. august – fredag den 9. september
÷ 10 % på ikke nedsatte varer

Tøj | keramik | strik | smykker | glas | tasker

*Designer / kunsthåndværker
søges som medejer
til butikken*

*Ring for flere oplysninger til
Annemarie Rosted på tlf. 61 69 21 72*

Kunst & Håndværk
LANDEMÆRKET 9

Landemærket 9 ved Rundetårn • 1119 København K. • Telefon 33 11 68 81

www.kunstoghaandvaerk.dk